

TÜRKLÜYÜN YADDAS İNTİBAHI

Azər Turanın doğum gününe

"Dağlarım, mavi pənbə dağlarım,
Babalarımın torpağı, atalarımın məskəni!"
Ç.Aytmatov. Daniyarın türküsü...

Azər Turanın yaradıcılıq salnaməsində mənəvi və estetik qanuna uyğunluq səviyyəsinə qalxan bir xüsusiyyət var. O, öz yaşam kredosunu örnək bildiyi şəxsiyyətlərin ömrü fəlsəfəsinə uyğun qurub. Əsas olan daha bir məqam var. Mətnlərində zamanla gözel qurulmuş bir dialoqa nail olması. Nə mənəda? V.Nabokov Tolstoya bağlı düşüncələrində yazır: "Tanıdığım yeganə yazıçı odur ki, saatı sayısız oxucuların saatı ilə həmişə düzdür. Əslinə qalanda, orta statistik oxucunun onu sevməsinin səbəbi Tolstoyun öz əsərlərinə bizim zaman hissimize birəbir düz gələn dəyərlər qata biləmişidir".

Sözlə, yaradıcılıqla məşğul olan insan üçün bu, çox vacib amildir. Şairmi, nasirmi, yoxsa ədəbiyyatçısını, fərqi yoxdur, əsas məsələ meydana qoyduğu mətnlədə zamanın tarazlığının duyulmasıdır, həyatını müxtəlif dövrün insanların zamanlarına uyğun biçimdə qurmasıdır. Bu isə asan deyil, yazan şəxsden həm də fədailik isteyir. Şəxsi isteklerini ayaq altına qoyub dəyərlərini qaldıra bilmək gücü tələb edir. Diqqət etsək, bütün sözə ehya verən, mücadiləsi uğruna ömür nisar edənlərin ədəbi yaşamaq haqqı qazanmasına sirri bundadır.

Azər Turanın ömrü fəlsəfəsinə iki əsas söz müəyyən yənləşdirir: Məfkurə və Sənət! Onun bütün tale mətnləri bu iki düşüncənin tilsimində doğulub. Türkçülük və turanlıq yolunda fikir zəlzəlesi yaratmış nəhəng şəxsiyyətlər, mənəviyyatı irfanışı, kamillik zirvəsi ilə yoğrulmuş mürşidi-ərənlər, həyatları yarida qırılmış qərib və nakam ruhlar. Onun yazılarında tarixin səsini eşitmək olur. Bu baxımdan, yazdıqları ilə ən dərin təməldə durmağa da haqqı çatır, ən işqılı uzağı, zirvəni görməyə də milli-mənəvi əsaslar verir. Yaradıcılığında keçmiş və çağdaşlığın vəhdəti, onların eyni müstəvidə çulğalaşması bədii kimi daim funksionaldır. Dünya bədii-estetik təfəkkürünə əsrlərlə hökmərənlik etmiş antik ədəbiyyatda derin maraqlı, romantizm xəyal pərdəsi fonunda bərpası tapmış milli mövzulara müraciəti, daim arxetip obraz və süjetlərin aktualandırılması və bu günə əlaqələndirilməsi Azər Turanın bütün mətnlərinin özüндə müxtəlif formalarda ehtiva olunur. İncəsənətin bütün sahələrinə eyni səviyyədə bələddiliyi, çağdaş dünyanın düşüncə sistemlərini müəyyənəşdirən paradiqmalara vaqif olması ona mətni oxumağa hər cür imkan yaradır və Azər Turanın sərhədsiz və universal zəkası sayesində mətn artıq qapalı deyil, geniş, hüdud-suz kulturoloji struktur sistemlərinin qavrayış və dərkətmə proseslərinin predmetinə çevrilir.

Onun istənilən mövzuda yazdığı mətnlədə fikir məhiyyətə işq sürəti ilə nüfuz edir, məna ağırlaşır, söz sıxlıq və rəng qatlaşır. Mənəcə, sərr də, sehr də məhz buradadır. Hər cür ruhsal-ruhani məxəzlərə bələddiliyindən tutmuş, dünya sivilizasiyasının ən son, modern düşüncə qatında təmərküzləşən boyası, səs və söz səciyyəsine vaqif olmasının bunları

predmetə yüksək səriştə ilə tətbiq etməsində! Avropada hər yeni intibah dalğası elmələ dinin arasındakı yeni qaynaqdan doğuldugu kimi, Azər Turanın məqalələrindeki bu sintezdən - yəni, elmə sənətin iç-içə təhlil üsulundan da yeni oriyentir nişan verən, zamansızlığı, in-

təhəsizliyi təmsil edən örnəklər hasılə gəlir. Onun "Yatmış şəhərin yuxusu - Ucal Haqverdiyev", "Caz, sadəcə, musiqi deyildir", "Dünyanın Cavad mifi", Xalq rəssamı Sakit Məmmədovun "Qarabağname"si haqqında yazdığı "Qarabağ apofeozi" məqalələri ədəbi, tarixi, mifoloji, dini və mədəni mətnlərin simbiozu kimi müstəsna əhəmiyyət daşıyır. Buradakı mətn çoxluğu arxe-tipi lərindən danişmağı xüsusi şərtləndirir. Ümumiyyətə, Azər Turanın istənilən məqaləsində arxetiplərin iştirakı həm şifrələnmüş informasiya daşıyıcısı rolunda iştirak edir, həm də oxucunun düşüncə, duyguları və davranışını hərəkətə getirmək missiyası daşıyır. Tanımlı strukturalist Levi-Strossun belə bir fikri var: "Şüurlaltı - fördi lügətdir, bizim hər birimiz öz fördiliyimizin leksikasını yazırıq. Və şüursuzluq onu öz qanunları ilə elə təşkil edir, ona elə məna və dil verir ki, neticədə bu lügət bizi və başqlarına aydın olur".

"Fördiliyin leksikası"! Azər Turanın hipermətnlərindeki özelliyi açan ən uğurlu ifadelerdəndir. Əsərlərindeki dil, üslub müstəsnaliyi, leksik-semantik və sintaktik bütövlüyü ahəngi, düşüncə, toxəyyül sınırlarının sərhədsizliyi, zəngin erudiyyə onun hər cür intermətn yaratma potensialını meydana qoyur. Yəni əsas mövzuzu, ideya müəyyən nüvə etrafında fokuslansa da, çeşidli tərəmə yazı növürlərini görmək çətin olmur. Rəsul Rzanın "Rənglər"i, Toğrul Nərimanbəyovun "Nar"ı, Vaqif Mustafazadənin "Caz"ı və s... Azər Turan onların hər birinə fərqli estetika, fərqli münasibətlə yanaşır, istinad etdiyi bütün poetik və kulturoloji etüdləri bir yərə cəm edərək tamam fərqli düşüncə fəzasının fövqünə yerləşdirir. Bu düşüncə fəzası Azər Turanın mətnlərinin ən səciyyəvi mökan göstəricisidir. Nədən yazırsa, predmetə aid bütün nəsnələr dünyadan hansı başında olursa olsun, bir araya getirilir. Bu intertekstüaliyə səpələnmiş yaddaş qəlpələrini bərpa edib eyni çatı altında "oxumağa", dərk və həzm etməyə imkan yaradır. Cənubi Azər Turan dünyanın müasiri olduğu fəlsəfi-estetik təfəkkür tiplərinin ehtiva olduğunu Sənəti axtarır, daxilində ənənəvi-klassik ifadə modelləri ilə yanaşı, həm də dünyani fərqli dərk və eksetdirmə prinsipinə əsaslanan avanqard xarakterli konsepsiyanın ehtiva olunduğu Sənəti!

Əsl sənət həmişə siyaset və ideologiyalardan üstünəndür. Azər Turanın sənət baxışında bu, belə səciyyələnir, bütün qaydalar, bütün etalonlar onun yanaşmasında, onun yaratdığı iyerarxiyada pozulur, Bodriyanın sözləri ilə desək, "bütün fərqliliklər eynilikdə əriyir". Bura qədər olan sənət zidd nöqtəyi-nəzərlər eyni, vahid, birmənalı baxış sferasında görünməz olur. Niye? Çünkü onun mətnlərində aranan yalnız ədəbiyyatın yeri və səviyyəsi, onu idrak və fəhm məqamıdır. Azər Turan fərqli kulturoloji kontekst və zamanlarda mövcud olmuş, dünya bədii-estetik və fəlsəfi fikrinin təsvərvür sənirlərini genişləndirən bütün mənəvi intibah nümunələrini yazlarının təhlil predmetinə daxil edir. Din, mifolojiya, ədəbiyyat, o cümlədən incəsənətin bütün sferaları gerçeklik adlanan əucsuz-bucaksız aləmi dərk etmənin müxtəlif formaları kimi mətnlərdə daim funksional görünlür.

Azər Turanın türkçü kimi obrazı nəhəngdir, onun istənilən yazısının oxumaq bəs edir ki, təfəkkür və əqidə vüsətinin hüdudlarını təsəvvürə gətirib yönən bilək. O, türkün min illik tarixindən gəlir, dünya tarixində, məfkurə yaradılışında, millət kimi formalşamışdır. Türk rəhəninin önəmli rolundan bəhs edir. Türk sultanlarının hünərləri ilə toplumdan millətə, dövlətə çəvirilən xalqın zəngin dəyərlər üstə yüksəlisi her məqalə, her mətn boyu göstərməyə çalışır. Onun hasılə gətirdiyi ən gözəl, en konseptual kitablardan nüvəsində türkçülük amili, Rüstəm Kamalın təbərince desək, "bir məfkurənin poetikası" dayanır. "İrfan çobanı"ndakı "Qaval fəziləti" - "Cavidnamə"ni, "Qafqaz İslami Ordusuna Nefçələdə -

proseslərə tarixin varlıq yuvasından - məfkurə yaddaşından baxır. Bu yaddaşda heç nə unudulmur. Nə dənənin acı təcrübəsi, nə bugünün şərəflə ləvhələri: "Bir az əvvəl Şuşa məscidində bir görüntüsü yayınlandı. Şuşaya bayraq sancan dünyanın ən güclü əsgəri 28 illik həsrət-dən sonra Gövhər Ağa məscidinin döşəməsini süpürdü... Məfkurəvi mühabibəm - Qarabağ savaşı Türk gúcunun və Türk ruhunun zəfəri ilə başa çatdı... Tanrı türkə qorusun!"

Yaradıcılığında qərar tapan modern sənət axtarışları, çağdaş ədəbi proseslərə bərə dərin və tutumlu təhlillərinə baxmayaq, Azər Turanın mətnləri türkçün yaddaş intibahıdır. İdeal və əməllərin təmsilində min illik mənəvi dəyər və intellekt potensialımızla qurur. Duymağımıza vəsil olunan qıymotları arsenaldır. Bu yazılar türk və turan ənənələrinin fəlsəfəsini, onun zəngin mədəniyyətinin leksik-semantik-bədii mənasını özünə qaytarır. Türkistan'dan üzü Qafqaza, Anadoluya, Kiçik Asiya yənə almış hikmət sahiblərimiz ərsini, türklik və islam ənənələrinin, ruhu elm və irfan işığı ilə yəqinləşdirir. Onları bütün türk dünyası ilə bağlı mədəni-mənəvi təmərkük nöqtəsi də adlandırmaq olar. Tarix və mədəniyyətin bütün qatlarnı tapmaq olar bu yazıldarda.

Bir neçə il əvvəl, haqqında yazdığını "Uzun, incə bir yolda - Azər Turan ömrü" kitabında səsləndirdiyim bir fikri xatırlayıram: hər əsərin həyatında bir Azər Turan olmalı! Dürüst, işqli, etibarlı, sağlam əqidə və mənəviyyətə malik kimlik sahibi. Bu gün bunu daha yüksək hüduda aidleyərək demək istəyirəm: hər millətin, hər xalqın içində onu təmənnasız, bütün varlığı ilə sevən bir Azər Turan olmalı! Çünkü onun bütün yazıları milli kimliyimizin genetik kodlarını nişan verən qurur türkələri, türk məfkurəsinin yaddaş məxəzidir. Bütün ömrü bu mütəqəddəs amal uğruna savaşlardan keçmiş, durulmuş, əqidə və əməl bütövlüyü kəsb etmişdir...

O, əcsuz-bucaksız azlardan biridir. Ədəbiyyatda elə insanlar var ki, hər gün haqqında yazdırılmalarına, təbliğatları üçün əldən getməklərə roğman gurultulu səhifələrin və heç nədən hay-küylərin özləri ilə birgə (bəlkə də, özlərindən qabaqlı) qapanacağı şübhəsizdir. Çünkü gələcəyə qalan Mətnidir! Əməkdir! Bir də əccuz-bucaksız Ədəbiyyat sevdası!

Bəli, "əcsuz-bucaksız azlıq" (X.Ximenes)!

O azlıq ki, tarix və zaman həmişə onların məhvərinə fırlanır.

ELNARƏ AKİMOVƏ,
YAP İdarə Heyətinin üzvü,
filologiya elmləri doktoru,
AMEA Nizami Gəncəvi adlı
Ədəbiyyat İnstitutunda şöbə
müdiri